

CONCURS DE CREAR I ACOLORIR RONDALLES

Organitza
dept. Informàtica

Col·labora

RONDALLES

RONDAULLES.....	2
EL SOLDAT DESAPAREGUT.....	2
En Joanet i la aventura de la flauta màgica.....	3
EL CAVALLER I EL SEU PORQUET.....	5
L'home... Valent?.....	7
El misteri de la porta.....	8
LA GRANJA MISTERIOSA.....	8
La rondalla de la catalina, la ballena i la flauta màgica.....	9
L'ODISSEA MALLORQUINA.....	10
LA MISSIÓ.....	12
SENSE TÍTOL.....	13
EI PORC I LA POCIÓ DE LA VALENTIA.....	14
SENSE TÍTOL.....	15
SENSE TÍTOL.....	17
El cavaller i la seva cerca.....	18
El Cavaller I L'Àguila.....	19

RONDAULLES

EL SOLDAT DESAPAREGUT

Idò heu de creure, pensar i creure que un dia un soldat cansat d'haver d'estar salvant al país se'n volia anar a disfrutar la seva joventut. Ell tenia pensat escapar però no sabia com fer-ho, ja que ningú ho podia saber, ja que sinó tendria un gran càstig.

Al devora on els soldats entrenaven hi havia una petita granja i un homonet de colzada li va dir que per poder escapar sense que ningú s'adoni havia d'anar a agafar el fabiolet que estava enterrat davall la zona dels porcs a la granja després anar per un camí fins que trobes una porta dimensional misteriosa, per la porta podria escapar però la porta estava tancada i perquè s'òbrigues havia de tocar el fabiolet quan hagués pogut passar per la porta arribaria a unes escales llarguíssimes que el durien a la part més alta i allà es trobaria a l'àguila de Portugal la qual el duria a un lloc molt llunyà.

El soldat ho va pensar molt, ja que si no aconseguia escapar i s'enteraven tendria un càstig, després de pensar-ho per molt de temps va decidir intentar-ho.

Quan ja va estar preparat per intentar-ho, un matí va anar a cercar el fabiolet, i quan ja va tenir el fabiolet durant el vespre va anar a la porta dimensional, va tocar el fabiolet, després va pujar les escles llarguíssimes i quan va arribar no va trobar l'àliga de Portugal sinó que va trobar el seu cap.

El seu cap el va castigar de manera que el seu càstig era cuidar els porcs durant un mes, ja que quan va anar a cercar el fabiolet no va pensar a trepar forat que havia fet, i per això el varen descobrir.

Però el soldat no es podia de rendrei l'endemà ho va tornar a intentar. Durant el vespre va anar a la porta dimensional, va tocar el fabiolet, després va pujar les escales llarguíssimes i quan va ser a dalt aquell dia sí que hi havia l'aguila de Portugal va pujar ràpidament a l'aguila i van partir cap a un lloc molt llunyà però el cap del soldat ja tenia a l'aguila avisada de què no el deixes partí i l'aguila li va fer cas i va dur al soldat a casa del seu cap i mai més es va tornar a saber que va passar amb el soldat. I això és la rondalla si us ha agradat menjau-la torrada, i si no us agrada tirau-la per la teulada.

PSEUDÒNIM AUTOR: Antonia

En Joanet i la aventura de la flauta màgica.

Això era i no era un soldat que li deien Joanet. Aquest soldat tenia una missió que era cercar una flauta màgica que feia ballar a qualsevol animal que la sentís sonar, però el viatge era perillós, i per això era l'únic soldat que estava disposat a fer aquesta missió.

Mentres en Joanet estava al bosc cercant la flauta es va trobar amb un porc i li va dir: “Que fas aquí? T’hauràs anat de qualche granja, vengué t’ajudaré a tornar.”

El porc no volia tornar a la granja i va partir a córrer i en Joanet va anar darrere, corrensos, corrensos, varen arribar sense donar-se compte a una guarida on hi havia l'aguila de Portugal que protegia un portal interdimensional on hi havia la flauta màgica.

Quan varen veure on eren es varen amagar ben de pressa i així com pogueren sortiren sense fer cap renou. Quan ja varen estar ben enfora, en Joanet va dir: “Millor per noltros que no hi tornem perquè hi ha l'aguila de Portugal i amb un toc seu la nostra aventura podria acabar en un tres i no res.”

El porc el va mirar amb cara d'astorat, no sabia en quin moment ell havia començat a ser part d'aquesta aventura. Però no va dir res, estava content de tenir un amic d'aventures.

Mentres caminaven varen sentir un renou d'un martell pegant a un ferro, varen anar a investigar i varen trobar uns homenets de colzade que treballaven i en Joanet i el porc els varen quedar mirant, no h'ho podien creure.

Mentres els miraven, en Joanet va pensar si treballen amb ferro ens podrien fer una armadura de ferro per combatre l'àguila de Portugal (la meua armadura està molt desgastada) i nerviós els hi va demanar:

“Mos podríeu fer una armadura de ferro per combatre l'àguila de Portugal?”

Els homenets de colzada varen quedar mirant-los i el cap de tots ells va dir “Clar que sí, però vos avis és molt perillós heu d'estar locos per combatre l'àguila de Portugal, però si voleu us ho podem fer.”

Tots els homenets es varen posar a fer les dues armadures de ferro i mentres en Joanet i el porc entrenaven per combatre l'àguila.

Més tard, quan les armadures ja estaven a punt, es varen preparar i varen anar cap a l'àguila. Allà va començar una batalla molt feroç i destructiva.

Quan ja no tenien res que fer, que semblava que tot estava perdut, es varen revestir de coratge i varen seguir fins que per molt poc aconseguiren vèncer a l'Àguila de Portugal. Acte seguit varen entrar al portal interdimensional i varen veure la flauta, no s'ho podien creure, la varen agafar i li varen duu al rei i visqueren molts d'anys plegats amb salut i alegria; i encara són vius si no són morts.

Arnau Bastoringo Fusta.

EL CAVALLER I EL SEU PORQUET

Idò heu de creure i pensar, i pensar i creure que un cavaller que nomia Sebastià estava amb el seu porc que es diu Toni a una barqueta, que al cap d'uns dies enmig de l'oceà varen veure sa Barca i quan va començar a ploure varen naufragar a una illa abandonada.

Estaven perduts, però en Sebastià va decidir anar a explorar l'illa. Hi havia un bosc, i com no havien trobat cap cova per refugiar-se en Sebastià va fer un refugi a la copa d'un arbre, i com en Toni no podia pujar a l'arbre en Sebastià el va mollar per l'illa, perquè cada vegada que en Sebastià el cridava ell venia. Un dia al capvespre, en Sebastià va cridar a nen Toni i no va venir, i ell es pensava que li havia passat alguna cosa, i en Sebastià molt preocupat va decidir anar a cercar-lo per tota l'illa, cridava Toni, Toni, a on ets, fins que va caure, ell es pensava que s'havia treballat amb una pedra, però quan es va girar va veure un homenet de colzada que li va dir, hola, cavaller Sebastià, ves alerta amb allò que fas, no et recomano que estiguis aquí per sa nit. Al que en Sebastià li va contestar, és que estic cercant al meu porquet Toni, que l'estava cridant i no venia. L'homenet de colzada li va dir, jo et puc ajudar, estic segur que si el crides amb aquest flabiolet el trobaràs, però ara és millor que vagis al teu refugi, perquè n'hi ha molts més quasi iguals que jo que surten per sa nit, però són figues d'altre sostre, perquè no són gens bons, perquè si et troben...

En Sebastià li va fer cas, i va tornar al seu refugi a dormir, però aquella nit no va poder dormir molt perquè no sabia a on era el seu porquet Toni. Al següent matí, quan en Sebastià es va despertar va baixar corrents de l'arbre per cercar a en Toni. En Sebastià es va recordar d'allò que li va passar ahir vespre, i va agafar el flabiolet i el va fer sonar, però el seu porquet Toni no va aparèixer i mentre, va seguir caminant tocant el flabiolet, fins que va arribar a un punt del bosc en el qual en Sebastià no sabia cap a on anar, però es va fixar en terra i àvia un mapa amb una nota escrita, que posava: tenim al teu porquet si el vols recuperar ves a on marca el mapa. El mapa era un mapa de l'illa que marcava una muntanya que ell encara no hi havia anat. En Sebastià estava dubtant si anar a on marcava el mapa o no, però al final es va disposar a fer el que sigui per al seu porquet. Un pic va arribar a on marcava el mapa va veure unes tanques de fusta, i dins d'aquestes tanques hi havia

un toro, un cavall, dos conills i dos porcs. Ell volia entrar a on estaven els animals per a veure si alguns dels dos porquets era el seu porquet Toni, però just abans d'entrar es va adonar que hi havia un capell de paia enganxat a la tanca de fusta, i se'l va posar, i quan se'l va posar es va adonar que duia el flabiolet a dins de la butxaca i el va fer sonar per a veure si algun d'aquells porquets s'acostava a ell. Quan el va fer sonar, tots els animals es varen posar a ballar i es va adonar que cap porquet era el seu, en Toni era ésser vist, és d'un color més clar.

Quan va començar a fer-se de nit va dir, aniré cap al refugi a dormir que s'està fent tard, i una veu li va contestar, tu no t'aniràs a cap lloc, i de sobte varen aparèixer 9 homenets de colzada, i en Sebastià va dir, vosaltres sou els dolents, i els 9 homenets de colzada sense dir res se'l varen endur a un lloc subterrani a on hi havia un portal dimensional i li varen fer entrar a dins i després varen tancar amb fusta l'entrada del portal dimensional, en Sebastià seu porquet amunt, va botar pel forat per a veure si podia caure amunt estava a dins d'un castell a on hi havia un forat per a on es podia veure a fora i es va donar conte què estava a l'any 400 i va pensar que potser el seu porquet estava a dins del castell amb ell i va tocar el flabiolet per a veure si apareixia, i de sobte en Sebastià va sentir el renou d'una àguila i va mirar pel forat per al qual es podia veure a fora i va veure l'àguila de Portugal amb el seu porquet amunt, va votar pel forat per a veure si podia caure amunt l'àguila, i just l'àguila de Portugal va passar per a baix seva i en Sebastià va caure amunt, l'àguila de Portugal volava el més ràpid possible perquè l'imperi romà no els agafessin.

L'àguila de Portugal els va dur a un altre portal dimensional perquè tornessin a la seva època, quan varen tornar a la seva època a través de portal dimensional estaven a la mateixa illa, varen anar corrents cap a la vorera de la mar i per sort d'en Sebastià va aparèixer un vaixell de la policia, els varen dur cap a ca seva i visqueren molts d'anys plegats amb salut i alegria; i encara són vius si no són morts.

1Raikou1

L'home... Valent?

Això era i no era... Bon viatge faci la cadenera: hi havia un home anomenat Ramón, qui se considera una persona molt valenta. Ell era considerat molt valent ja que havia passat situacions molt difícils sense problema, com quan va volar damunt un au! Bé, avui us contaré la més interessant.

Allà estava en Ramón, caminant tranquil·let per un camí, enmig d'unes muntanyes, tocant el seu flabiol!

De sobte, en Ramón es va trobar una cistella plena de vidres, devora d'un porquet assegut. Ell, endreçat, es va acostar per mirar-les de prop.

Ell pensava que eren unes botelles de vidre normal, però de cop i volta, les botelles i tassons van començar a volar, atacant a n'en Ramón. Va perdre els mistos quan va veure que li atacaven.

En Ramón va intentar contraatacar, però era impossible. Fins i tot un homenet que anava per allà el va intentar ajudar!

Estava a punt de perdre, però un home, que s'acostava des de el fons del camí amb un cavall, el va fer córrer per anar a salvar a n'en Ramón.

Aquell home va començar a lluitar contra les botelles i tassons i entre ell i en Ramón van guanyar.

- Moltíssimes gràcies per ajudar! - Va dir en Ramón.
- De res! Un plaer! - Va respondre aquell home.

Després, aquell home se'n va anar amb el seu cavall, i en Ramón es va quedar amb el dubte de qui era. En Ramón segueix el seu camí, i arriba al seu poble, a on conta la història a tothom.

La gent comença a dir que en Ramón no va ser tan valent, ja que casi va perdre i el varen considerar menys valent que antes, així que varen arribar a

la conclusió, de que el valent i misteriós home en cavall, ara era el més valent de tots!

En Ramón va estar un poquet mancat d'alegria, pero també content per aquell senyor!

I... qui no ho creu, que ho vaja a cercar.

Fulanito Martínez

El misteri de la porta

Era un dia com tots i àvia un cavaller que havia vist un porc que se diu Marc entrant en una porta grossa i misteriosa, que el cavaller va entra per veure que havia dins la porta i estava una persona i una flauta i el cavaller va dir qui ets persona va a na corrensos i el cavaller va veure el porc mort. El cavaller voli descobrí quin va ser així el cavaller va cridar l'àguila i el seu amic van venir fins la porta i van descubrí que era una persona molt petita el que va fer el asesinato, cuando el águila volia atrápalo la persona patita se va desfuma i va deixar una flauta. Pero el cavaller el va troba dins de la porta quan el cavaller el va trepar el va descobrir quin era. Era el nomo Antonio i li van llevar a la carcel per no fer més crimenes.

MOHAMED

LA GRANJA MISTERIOSA

Hi havia una vegada una granja dedins d'un poble on dedins la granja hi havia de tota classe d'animals persones... hi havia un cavaller un porc un homenet de colza un àguila de Portugal i una persona normal.

Un dia pel dematí es varen pegar perquè es varen enfadar el cavaller va traure un flabiol de la butxaca la persona normal va treure una porta dimensional a on tots varen acabar tos de barallar-se y varen acabar cansats després de cinc minuts varen acabar tots dormits menys l' aguila que es va

quedar despert va aprofitar que tots eren dormits per amagar lis les coses es varen despertar.

i varen cercar els objectes on no els ho trobaven, varen trobar la porta dimensional on varen pasar la porta sense motiu no varen sabré on eren i varen

intentar tornar i no podien cada vegada sortien en un lloc bastant estrany fins que una vegada varen sortir en un poble abon domes hi havia cucs gegants el porc va començar a menjar se'ls tots però va quedar un i varen demanar per von era la sortida i va dir que estaye a uns vint mil kilometres varen partir i per escami varen perdre al porc per culpa d'un abre amb pomes varen seguir caminant i el porc es va quedar alla menjant pomes eren les 12 del vespre y no podien caminar de la fam que tenien es va ren quedar l'homonet de colçada i l aguila va seguir el soldad.Despres de unes 35 hores caminant va arribar pero li faltaben els seus amics avon no sabia que fer pero per el vespre va començar a tocar el fabiol y va recordar totes les paraules que deien els seus amics els records pero per un moment va recirdar que el fabiol erta magic y va tocar el fabiol mes fort despres de 5 minuts va sortir a la granja del poble y els ha va trobar a tots ells contents de arribar.

Al final varen tocar el fabiola y va sortir el seu plat preferit de menjar. I això és la rondalla. -Si us agrada, menjau-la-vos torrada; i si no us agrada, tirau-la dalt la teulada.

Pep

La rondalla de la catalina,la ballena i la flauta màgica

Na Catalina una vegada anava passejar per el bosc, havia en contra un riu, una balena i aquell dia na Catalina va ajudar a un pobre home,

después de ajudar a aquell pobre home se va encontrar per el bosc una flauta magica,na Catalina no sabia que la flauta era mágica.

El dia despues de trobar se aquella flauta la va utilitzar per canta un poc amb se flauta,i va cantar una melodia molt bonita, després de cantar aquella melodía tan bonita va tirar aquella flauta porque era de color marró i na Catalinota no li va agradar.Perquè tenia és vestit de col rosa i vol que sigui el color de rosa.Rondalla contada rondalla acabada.

Souleimane

L'ODISSEA MALLORQUINA

Hi havia una vegada un soldat anomenat Toni. Aquest soldat havia viscut durant els darrers sis mesos a una guerra. Per sort el poble que representa (Escorca)

havia guanyat, no molt fàcilment. La guerra s'havia donat lloc a Sóller. Així que en Toni que era l'únic soldat de Manacor, va emprendre un viatge a peu sense mapa per poder arribar de Sóller a Manacor.

El primer dia va arribar fins a Valldemossa i es va adormir a un banc de per la ciutat. Per la nit se li va fer difícil poder dormir amb els llums de nadal i renous estranys. Al següent dia amb no moltes ganes de caminar després de la guerra va decidir que volia trobar un allotjament i menjar per poder descansar com toca. Aquell dia va anar a set hotels per demanar si li deixarian poder dormir sense cap moneda. Tots li varen dir que no. A les 18h ja començava a fer fosca i ja havia anat a fer voltes per tot a la ciutat així que va decidir anar a una granja, i així va fer, per sort va trobar una granja a prop i suplicant a la porta li varen deixar entrar. Es va adormir enseguida.

El dia següent va sentir un renou estrany a prop seu, tot d'una va obrir els ulls i el que es va trobar una cosa que li va venir de nou.

Era un porc petit i gruixat, va cridar el que no va estar escrit i l'home que vivia alla se va asustar. L'home li va donar berenar i roba neta, després una flauta. Li va dir que amb aquella flauta arribaria més ràpid es seu destí. No se'n va adonar conte fins que la va fer sonar que una àguila gran i ferotge va arribar a devora en Toni encantat va pujar i junts van anar volant fins a Muro.

Quan van aterrizar a Muro, l'àguila i en Toni tots dos junts es van adormir. El quart dia del seu viatge, en Toni i l'àguila varen berenar de taronges de un taronger que es varen trobar per on havien aterrizar la nit passada. Per que ses taronges cures es costipats. Llavors varen anar fins a Lluçmajor. I de Lluçmajor varen anar a Inca. esclar no tenen mapa i des de la vista que tenien amb l'àguila no ho veuen.

A Inca varen comprar quelitas per sopar i es van adormir.

Al següent dia varen anar fins a Palma i a Palma varen anar a devall un pont a reflexionar, ja feien molts de dies que havien començat aquest viatge i no veien resultats, necessitaven un mapa!!!!

De cop es va obrir una porta misteriosa i en Toni sense pensar-ho va passar. Va caminar uns deu metres deixant enrere a l'àguila. Va arribar a una sala que no s'hi veia molt. De sobte es va alçar un llum molt brillant, era molt càlid. De sobte un home baix i gruixut amb barba blanca va comparèixer.

-Tu... tu... qui ets??!!- va demanar l'home.

-I tu?- ve respondre en Toni sense por.

-Jo som en Llorenç, el guardia d'aquesta sala tan especial -va dir.

-A! jo som en Toni de Manacor-.

Després d'aquell moment tan normal, els dos es varen mirar de dalt a baix.

-Tu no ets molt alt?- va demanar en Llorenç.

- No ets tu que ets molt baix- va respondre en Toni.
- A, i tu com sabies se contrasenya per entrar a aquesta sala??-.
- Jo domes he dit que necessitava un mapa- va contestar-.
- Pues estas el lloc indicat, jo tenc tot els mapes que et facin falta- va dir en Llorenç.
- Gràcies a déu!!- va dir.
- No, no gracies a jo.-va respondre.
- M'en deixaries un de Mallorca??- va dir en Toni amb il·lusió.
- És clar que si, jes per tu -va dir.
- Moltíssimes gràcies!!!-.

En Toni va agafar agafar el mapa de seguida i va partit juntament amb l'àguila a Manacor.

Ràpidament van arribar i en Toni estava orgullós de veure el campanar de Manacor.

I... qui no ho creu, que ho vaja a cercar.

AGIMALTNADAL

LA MISSIÓ

Una vegada hi havia un soldat que se anomanava steve, el soldat un dia caminant per el bosc va encontrar un porc una flauta i un homenet, el dia per el soldat estava molt estrany i de repent va ser teletransportat a una casa de una bruixa i la bruixa le va dir:

- Tens que trobar set trozets de pedra per els diferents mons que hi ha.
- Perquè tinc que fer ho yo?
- perquè les teves versions de altres mons el varen rompre!!
- mare meva quin desastre
- ho faré pero me tendras que donar colcuna cosa a canvi.
- Que cosa?
- Un Àguila.

-Estic de acord.

El soldat va emprendre el seu viatge a través de la porta dimensional, va encontrar moltes versions de ell, unes que tenen distintes professions o que eren dones, como res es fácil en aquesta vida és va encontrar con diferents villains que va tenir però amb diferents alteracions com el seu cabell o el gènere. El més complicat contra el que se va enfrontar va ser un nin amb una cicatriz de baix del pel y que deia coses rares amb una varita, i va haver un payaso molt estrany que devorava nins, inclus v a viatjar per un univers de dibuixos animats avon va veure que tots eren de color groc i va conèixer una família molt amigable.

El soldat va encontrar les peces que li varen dir, i va regresa a la seva vida corrent ...i visqueren molts d'anys plegats amb salut i alegria; i encara són vius si no són morts.

Anònim

SENSE TÍTOL

Una vegada un cavaller molt valent que cercava una flauta magica que feia realitat tot lo que pensis mentra la fas sona. Un dia mentre la cercava es va trobar amb un portal magic.

El cavaller era molt valent pero en la seva ment pensaba "puc ser valent pero a lo millor entrar per a qui podria ser lo ultim que faci". El cavaller indecís va entrar al portal magic i es va despertar a un mon de fantasia.

No més entrar se li va apropar un porquet i el cavaller li va di al porquet no tinc res per donate i el porquet li va contestar no tinc gana només que mai havia vist a algú com tu i el cavaller quan va sentir al porquet parlar es va desmallar. Quan el cavaller es va despertar va voure al porquet li va di no me puc explica com pots parlar i el porquet li va di tu no ets d'aquí no? i el cavaller li va di no jo vaig entrar per un portal i vaig acabar a qui i el porquet li

va demanar i que te va fer entrar? i el cavaller li va dir estic cercant una flauta magica que fa realitat lo que vulguis i el porquet li va di jo et puc presentar un amic que et dura a von vulguis i el porquet va cridar a un amic i de tot duna de uns matolls va sortir un homenet de colzada i li va di al porquet perquè sóc ductilitat i el porquet liva di du aquest nou amic amb l' àguila de Portugal. El cavaller i el homenet de colzada varen partir en busca de l'àguila de Portugal. Después de un gran cami varen trobar l'àguila hi li varen dir àguila per favor necesit la teva ajuda per trobar un objecte màgic me pots ajudar? hi l'àguila li va dir tajudare si em dones algo a canvi i el cavaller li va dir si trobem això que te dic et donare lo que sigui i el àguila li va dir d'acord puja a la meva esquena i varen partir en búsqüeda de la flauta i després d'un llarg camí la varen trobar i el cavaller la va fer sona i li va dona a l'àguila un mun de peix el cavaller la va fe sonar i va aparèixer a caseva.

Anònim

EI PORC I LA POCIÓ DE LA VALENTIA

Això era i no era un porc nomenat Jaume, que era molt poregós i que el seu somni era trobar algun dia la poció de la valentia. Només hi havia un inconvenient, és que era un porc .

Però un dia se li va ocórrer demanar al seus dos amics si el volien acompanyarian a la seva gran aventura. El cavaller Pere li va dir que sí li acompanyaria a la seva loquísima aventura; en Miquel, l'enanet, li va dir el mateix, que li seguiria fins on fes falta .

Al dia següent quan va sortir el sol,varen anar cap a l'orient. Per el camí se varen contar rondalles com la de L'amor de les tres taronges. Però de sobte varen veure un gall i una cabra que custodiaven el portal per arribar a la poció.

El cavaller Pere li va demanar què volien, el gall li va contestar que per travessar el portal havien de cantar una cançó amb una flauta màgica per fer que el portal s'obri. L'enenet Miquel que era músic, va gafar la flauta i va cantar la cançó de Sant Antoni. El portal es va obrir i així varen poder continuar la seva aventura.

Quan varen arribar a l'altre costat del portal, varen veure que estaven en un acantilat molt alt , però hi havia una manera de baixar que era gafar una àguila. El problema era que el porc Jaume tenia por de les altures i no volia volar, però en Pere li va dir que no es preocupara que ell manaria el àguila. Al final varen poder baixar i continuar la seva aventura.

Per el camí varen passar moltes coses ,com que un gegant els va ataca. Tanta sort que en Pera duia una espasa de plata, amb la que li va xapar el cap en dos.

Després varen poder veure l'àguila d'abans els seguia, pareixia que lis volia dir alguna cosa com si teien un monstre darrera, al final en Miquel se va girar i va veure que una manada de porcs corrent cap a ells En Miquel va cridar correu. Varen corre fins una cova, on varen pensar passar la nit. Al dia següent varen veure una cosa que brillava. En Jaume se va acostar i va veure que era la poció de la valentia.A la fi en Jaume havia complit el seu somni i ja no tendria que ser poruga mai més. I la rondalla ja està acabada - Si us agrada menjau-la-vos frita, menjau-la-vos torrada. Si no us ha agradat, anau damunt el puig Pelat; i agafau un gatovell, i bones fregades per sa pell.

PaSan

SENSE TÍTOL

Idò heu de creure i pensar, i pensar i creure que un bon dia, un soldadet, anomenat Biel, va ser cridat per el rei per anar a la guerra.

El soldat, desolat per la notícia, va haver de deixar el porc tancat dins casa, perquè així no li passés res. Li digue “No sé quan acabarà sa guerra i podré tornar a casa, pero prometo que quan torni no ens tornarem a separar mall”

El soldadet emprengué camí cap a la guerra.

Un d'aquells dies en els que domes caminava per el bosc de sobte d'un arbre surti un nanet, el qual li digue:

- Uep! Jo sóc el nenet Marti.
- Bo-bo-bon dia. _ Digue tartamudejant. _ D'on has sortit?
- Jo? Jo he sortit del meu portal dimensional, per complir la meva feina.
- I quina feina es?
- T'he donaré un fabiolet.
- I que vols que faci jo amb un fanilomet oh... Com es digui, si no se ni el que es.
- Es un instrument, i no es tan difícil, el pots aprendre a tocar.
- Jo no se fer això, es massa complicat! I enmig de la guerra no ho puc fer.
- Et serà de gran ajuda, i si algun dia estas en parrill tan sols hauras de fer dues mamballetes i tocar el flabiol.
- Que no que no, que es massa complicat per jo.
- Be, fes el que vulguis però: Qui de jove no treballa, de vell dorm a la palla.
- Ho intentaré.
- D'acord, pues aquí te deix el flabiol. Sa meva feina aquí ja ha acabat, adieu.
- Adéu!!!! I moltes gràcies!

El soldadet despues de estar alguns dies aprenent a tocar el flabiol, i sucart-se el cervell, va aconseguir tocar una cançó. (Amem la cançó era "Plou i fa sol" però li va costar com si fos la canço "Para Elisa", de Beethoven).

El soldadet va dur el flabiol dins la motxilla durant uns mesos, fins que un dia que estava envoltat de soldats contraris i no tenia escapatoria, va recordar el que li havia dit el nanet. Així que va treure el fabiolet, va fer dues mamballetes i comença a tocar: sol mi fa... De sobte, del cel aparegue una gran águila, la cual asusta a tots els soldats i partiren a correr, el soldadet

puja amunt l'aguila i ella el dugue a casa. Quan el soldat obri la porta i es troba el seu porquet es posa a pegar bots d'alegria i l'abraça durant molt de temps. Quan va entrar dins la casa i va veure allo tan brut casi caiguesse d'esquena, (cada dia la seva germana anava a alimentar es porc, pero no fella net). Així que se posa a rentar, a escombrar, a fregar, llevar sa pols... A poc a poc i amb bona lletra, fins que sa casa estava tan neta com una patena.

El soldadet guanya la guerra i una amiga més, l'aguila, a la que decidí adoptar i visqueren una mala fi d'anys; i encara són vius si no són morts.

Anònim

SENSE TÍTOL

Diuen que un cavaller que li deien Oriol he tenia una missió que hera matar al nomo que li deien Jamie-lee hei matava la gent amb la flauta feia que aniguessin al pou de les piranyes mutants hon devoraven un humà en 1 segon, per el cavaller Oriol havia de destruir la flauta amb un dispar si no seria maltid i hauria de fer lo mateix que en Jamie i el cavaller Oriol no volia quedar maltid es va aventurar a busca en Jamie-lee havia de entrar al portal mega magic anomenat PORTAL 3000 pero per entrar havia de donar al guardia un diamant pero era pobre pero va recordar que li varen donar un escopeta amb 10 bales que dormien al humà durant 2 hores PAMMMM la bala va sortir disparada el guardia estava d'esquena li va donar al centre de l'esquena es va dormir i va entrar al portal hi va trobar a un porc a l'altre costat del portal hi havia un porc anomenat MORTADELO i el Oriol li va dir tu coneixes al nomo Jamie-lee el porc va no per el cavaller Oriol per què he de matar al nomo anomenat Jamie-lee el porc va dir que no es el nostre pare i se el mates a tu te materem i el cavaller Oriol u sent es obligatori el porc va cridar al Jamie-lee he qui ets jo soc el cavaller Oriol te he de matar i perque has matat la mitat de la gent del meu poble el cavaller Oriol va saltar va veure la flauta va agafar la pistola i va disparar a la flauta i la va destruir el nomo

Jamie-lee i la seva població va morir després una àguila amb ales va venir a recollir al cavaller Oriol després varen anar al poble i li varen reinar rei i totes les riqueses del rei heren seves.

Anònim

El cavaller i la seva cerca

Diuen que fa molts d'anys i va veure un cavaller q li deien Jaume que tenia un fill que li deien Ramon, però un dia el seu fill va voler sortir a fora per que va sentir un renou molt estrany. unes hores després el cavaller va anar a cercar el seu fill per sopar però el va cercar per tot i no apareixia, el cavaller ja estava desesperat i el volia anar a cercar al bosc però ja era molt tard per anar a cercar-lo per el bosc además que hi havien renous molts estranys per al fons del bosc. El cavaller va decidir anar-ho a cercar el pròxim dia al matí.

El dia següent hi va anar al matí molt asustat per que ell no sabia lo q li estava passant al fill, va caminar amb molta por ja que cada vegada fosquejant per dins el bosc mes i sentia mes renou i moviments. Va caminar fins que va trobar una porta molt estranya, era com un... com un portal. Ell va entrar al portal per que pensava que el seu fill podia estar alla. Va entrar i va trobar la flauta del seu fill i es va posar molt content va seguir el portal y va escoltar veus, va seguir la veu fins que es va aturar y va veure una ombra però es va sorprendre quan va veure que era un home de colzada. El cavaller va veure l'home y li va dir a veure aver si havia vist un nin l'home de colzada que li deien Jeremmy va dir que no però que aquella flauta li sonaba de algo y l'home va dir que alomillor el porc podria sobre avon estava el nin el cavaller li va dir que li digués en es porc y l'home va dir que estava molt enfora que feria magia per teletransportar-ho. Es varen teletransportar i estava allí el porc el cavaller li va demanar al porc a veure si ha vist a un nin el porc li va dir a veure si era un nin petit i el cavaller va dir que si i el porc va dir és aquell d'alla dalt, el cavaller va mira per dalt i va dir "és el meu fill" y el cavaller va cridar al

fill y va baixar amb una àguila de portugal.El cavaller li va demanar a el seu fill per que se envia anat y el seu fill va dir que l'àguila estava a fora del castell ferida i el va voler ajudar però es va tenir que anar per que en el castell no podria estar ja que allà hi havia molta gent i poden tornar a ferir a l'àguila.

El cavaller no sabia si reñar el seu fill o perdonarlo per el q va fer per ajudar a l'aguila,el homet i el porc varen dir que no el reyes que la pobre águila podria estar mota si no fos per el seu fill.El cavaller va perdonar al fill pero va arribar l'hore de despedirse de l'aguila el nin se va despedir de ella li cauen unes poques de llàgrimes,l'àguila es va anar y el cavaller es va despedir de l'homet i el porc i lis va donar les gràcies per tot.I el cavaller es va anar amb el seu fill un altre vegada al castell.

I això és la rondalla. -Si us agrada, menjau-la-vos torrada; i si no us agrada, tirau-la dalt la teulada.

rosea equus

El Cavaller I L'Àguila

Això era i no era bon viatge faci la cadenera: per vosaltres que escolteu un almud i per mi una barcella.

Un dia ja fa molts d'anys un cavaller tenia un mal nom l'hi deien àguila,pero el seu nom era Patrici, àguila venia a que li agraden molt les àguiles. Un dels seus hobbies era tocar el flabiol per manejar les àguiles.

Un dia un homenet de colzada l'hi va regalar un porc que es deia Guillermo.

Un dia la seva aguila el va conduir fins allà on la mare de déu sap on,para ixia la muntanya allà on hi ha un portal dimensional que el va dur a un paisatge tan bonic que et feia anar bonic.

I jo me'n vaig venir amb un retalonet de formatge, i els moixos pel camí mèu! mèu! m'hi arribaren, i no me'n deixaren bocí.

Ginard